Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 18/12/2020 a les 19:00

Tomeu Penya: «Em sent un dels impulsors dels canvis a favor de la llengua que hi ha hagut a les Balears»

Parlem amb el cantautor de Vilafranca de Bonany del nou dic 'Natura'

Tomeu Penya | Anita Sancho

Amb 40 anys d'ofici a les espatlles, **Tomeu Penya** s'ha guanyat el dret a fer el que li ve de gust sense haver de donar gaires explicacions. El nou treball és *Natura* (Blau, 2020), un EP de cinc cançons en el qual barreja sonoritats sense perdre l'inconfusible estil del cantautor de Vilafranca de Bonany.

Un nou disc i ja en van?
Si els comptem tots, inclosos els directes i els recopilatoris, perquè tots valen, crec que al mercat han aparegut un total de 32 discos més o manco. Ja són molts anys?

Què fa especial *Natura*?
La cançó que li dona nom. A la meva manera, defens la natura en un moment especial com el que estem vivint. Jo som el clàssic compositor que no m'agrada fer pensar gaire a la gent i m'estim més remoure els sentiments, però en aquest cas és una cançó feta per reflexionar. Ses altres, en

canvi, són històries quotidianes d'amor, desamor, sexe... el que vivim cada dia.

En aquest disc les cançons van del pop a l'havanera, del country a la balada?
Sí, té el caràcter del **Tomeu Penya** de tota la vida. Hi ha cançons que et faran sentir l'illa de Mallorca o viatjar a l'estiu de fa seixanta anys quan vaig començar a sortir, la típica balada d'amor i desamor o un *divertimento*... És una barreja de tots els meus estils.

Després de tant de temps, et sembla que has creat escola? Tens algun deixeble?
No ho sé, però m'agradaria pensar que sí. Fa pocs dies un crític musical em comentava que tots els artistes que han fet country i canvien d'estil són uns maleïts excepte jo, que segueixo fent country però també m'apunto al tango o al rock'n'roll, i tot el que faig està ben acceptat. Això em fa estar molt satisfet.

Què has assaborit més en aquest temps?
El canvi que hi ha hagut a les Balears respecte als costums, l'idioma i l'ecologisme. Ha estat un canvi molt gros. Ara, qui més qui menys ja estudia i aprèn mallorquí -o català, com vulgueu-, i quan vaig començar no hi havia pràcticament ningú. Cada poble té almenys un grup de ball i hi ha escoles que són en català... Em sento un dels impulsors de tots els canvis a favor de la llengua que hi ha hagut a les illes Balears. Crec que a través de les meves cançons s'ha fet molta feina.

Pots llegir l'entrevista completa al número 311 de la revista Enderrock, ja a quioscos i llibreries.